

РЕШЕНИЕ
СОФИЯ 24.10.2012 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, III състав в публичното заседание на девети октомври през две хиляди и дванадесета година в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: 1. ВЕНЕЛИН ИВАНОВ
2. НЕЛИ СИГРИДОВА

при секретаря Р. И. и с участието на прокурора П., като разгледа докладваното от съдия Вълева в.н.ч.д. №164/2012 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

С определение, постановено в открито съдебно заседание проведено на 27.08.2012г. по н.ч.д. №1213/2012г. по описа на СпНС, 2 състав са групирани наказанията наложени на осъдения С. М. И. по н.о.х.дело № 273/2011 год. по описа на Районен съд – Видин, по н.о.х.дело № 709/2011 год. по описа на Районен съд – Петрич и по н.о.х.д. № 1171/2012 год. по описа на Специализирания наказателен съд, като е определено едно общо наказание, най-тежкото от тях, а именно: лишаване от свобода за срок от една година, търпимо при първоначален строг режим на изтърпяване. При условията на чл. 24 от НК, размерът на така определеното и наложено общо най-тежко наказание е увеличен с още шест месеца и е приспаднато изтърпяното до момента.

Срещу определението в законоустановения срок е постъпила жалба от защитника на осъдения, с която се иска отмяна на атакувания съдебен акт в частта относно приложението на чл. 24 от НК. Твърди се, че първият съд неправилно е увеличил определеното при условията на чл. 25 от НК общо, най – тежко наказание. В тази насока се изтъква, че на осъдения И. са определени достатъчно високи наказания по влезлите в сила съдебни актове, предмет на съвкупността, които сами по себе си са достатъчни за постигане целите на наказанието по смисъла на чл. 36 от НК.

В съдебно заседание защитникът на осъдения поддържа въззивната жалба и направеното искане, като доразвива доводите, изложени в нея. Фокусира се върху възрастта на осъдения, квалифицирана като „млада“ и трудовата му ангажираност.

Осъденият С. М. И. също изразява недоволство от първоинстанционното определение в частта относно приложението на чл. 24 от НК и моли то да бъде отменено в тази част. Заявява, че има постоянна работа, която би загубил при изолирането му в пенитенциарно заведение. Като аргумент в подкрепа на претенцията си, изтъква и необходимостта да се грижи за своя болен баща.

Представителят на Апелативната специализирана прокуратура пледира акта на първата инстанция да бъде потвърден.

Въззивният съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт, намира за установено следното:

Производството пред първостепенният съд се е развило по инициатива на прокурора. Последният с нарочно предложение е отправил искане да бъде допусната кумулация на наказанията, наложени на осъдения И. по н.о.х.дело № 273/2011 год. по описа на Районен съд – Видин, по н.о.х.дело № 709/2011 год. по описа на Районен съд – Петрич и по н.о.х.д. № 1171/2012 год. по описа на Специализирания наказателен съд. Контролираната инстанция е приела, че са налице предпоставките на чл. 25, ал.1, вр.

чл.23, ал.1 от НК и с определение от 27.08.2012г. е групирала наказанията наложени на осъдения И. по посочените три дела, като е определила едно общо наказание, най-тежкото от тях, каквото е наказанието лишаване от свобода за срок от една година. Същевременно специализираният съд е счел за необходимо да увеличи определеното общо най – тежко наказание с шест месеца, което е сторил, базирайки се на чл. 24 от НК.

Въззивната инстанция намира, че първият съд е стигнал до законосъобразни изводи, както досежно групиране на наказанията, така и относно приложението на чл. 24 от НК. От приобщеното по делото свидетелство за съдимост се установява, че спрямо осъдения С. М. И. са постановени единадесет отделни съдебни акта, както следва:

1. С присъда по НОХД № 238/1996г. на Районен съд – Плевен, влязла в сила на 15.08.1997 година, за престъпление по чл. 195, ал.1, т. 3 и 4, вр. чл. 26, вр. чл. 63 от НК, извършено в периода 26.04. – 17.06.1994г., му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от десет месеца, изпълнението на което е отложено за срок от две години.

2. С присъда по НОХД № 676/1998г. на Районен съд – Плевен, влязла в сила на 22.03.1999 година, за престъпление по чл. 194, ал.1, вр. чл. 63 от НК, извършено в периода 07.09.1993г., му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от девет месеца, изпълнението на което е отложено за срок от три години.

3. Със споразумение, одобрено по НОХД №10780/2000г. на Районен съд - София, влязло в сила на 20.12.2001 година, за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и 7 от НК, извършено на 08.03.2001г., му е наложено наказание лишаване от свобода, за срок от една година, като същевременно е активирано част от наказанието, отмерено по НОХД №238/1996г. на Районен съд - Плевен.

4. Със споразумение, одобрено по НОХД № 471/ 2004г. на Районен съд - Ловеч, влязло в сила на 07.06.2004 година, за две престъпления, извършени на 17.09.2003г. в условията на реална съвкупност – едното по чл. 196, ал.1, т.2 от НК, а другото по чл.216, ал.1, вр. чл. 26, ал.1 от НК, му е наложено наказание лишаване от свобода, за срок от две години и шест месеца. На основание чл.59, ал.1 от НК е приспаднало времето през което спрямо осъдения е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража”, считано от 18.09.2003г.

5. С присъда по НОХД №1060/2004г. на Районен съд - Плевен, влязло в сила на 06.04.2006 година, за престъпление по чл.196, ал.1, т.2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, извършено на 04.08.2003г., 15.09.2003г. и 16.09.2003г. му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца.

6. Със споразумение, одобрено по НОХД № 1785/2009г. на Районен съд - Плевен, влязло в сила на 08.10.2009 година, за престъпление по чл.196, ал.1, т.2 от НК, извършено на 08.01.2009г., му е наложено наказание лишаване от свобода, за срок от пет месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване.

7. Със споразумение, одобрено по НОХД № 3821/2009г. на Районен съд - Плевен, влязло в сила на 09.12.2009 година, за престъпление по чл. 316, вр. чл. 309 от НК, извършено на 10.01.2008г., му е наложено наказание лишаване от свобода, за срок от три месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване.

8. Със споразумение, одобрено по НОХД № 3411/2008г. на Районен съд - Плевен, влязло в сила на 25.03.2010 година, за престъпление по чл. 196, ал.1 от НК, извършено на 17.07.2008г., му е наложено наказание лишаване от свобода, за срок от шест месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване. При условията на чл. 25 от НК така определеното наказание е групирано с наказанията, наложени по НОХД № 1785/2009г. и НОХД № 3821/2009г. на Районен съд – Плевен и е определено едно общо наказание в размер на шест месеца лишаване от свобода.

9. Със споразумение, одобрено по НОХД № 273/2011г. на Районен съд – Видин, влязло в сила на 29.03.2011 година, за престъпление по чл. 280, ал.2, т.1, 3 и 4, вр. чл.18, ал.1 от НК, извършено на 17.11.2010г., му е наложено наказание лишаване от свобода, за срок от десет месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване, както и глоба в размер на 1000 лева.

10. Със споразумение, одобрено по НОХД № 709/2011г. на Районен съд – Петрич, влязло в сила на 01.06.2011 година, за престъпление по чл. 280, ал.2, т.1, 3 и 4 от НК, извършено на 17.11.2010г., му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от десет месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване. При условията на чл. 25, ал.1, вр. чл.23, ал.1 от НК така наложеното наказание е групирано с наказанието по НОХД № 273/2011г. на Районен съд – Видин и е определено едно общо, най – тежко наказание – лишаване от свобода за срок от десет месеца, при първоначален строг режим на изтърпяване, както и глоба в размер на 1000 лева.

Видно от справка на ГД “Изпълнение на наказанията“ към МП, осъденият И. е изтърпял отмереното му общо наказание лишаване от свобода през времевия интервал от 17.11.2010г. – 12.09.2011г.

11. Със споразумение, одобрено по НОХД № 1171/2012г. на Специализирания наказателен съд, влязло в сила на 01.08.2012 година, за престъпление по чл. 321, ал. 3 от НК, извършено в периода: 10.11.2010г. - 17.11.2010г., му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, при първоначален строг режим на изтърпяване.

Анализът на очертаните осъждания води до заключението, направено от първоинстанционния съд за възможността да бъде формирана съвкупност, обхващаща наказанията определени по н.о.х.д. № 273/2011 год. по описа на Районен съд – Видин, по н.о.х.д. № 709/2011 год. на Районен съд – Петрич и по н.о.х.д. № 1171/2012 год. на Специализирания наказателен съд. Това е така, защото престъпленията, предмет на тези дела са извършени в условията на реална съвкупност, преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че правилно първият съд е допуснал кумулация на наказанията по коментираните три дела и е определил и наложил едно общо наказание, а именно най-тежкото от тях: наказанието лишаване от свобода за срок от една година.

Законосъобразно контролираният съд е приел и че наложеното общо, най – тежко наказание не е достатъчно за постигане целите на наказанието, тъй като и трите престъпления, включени в съвкупността са тежки умишлени престъпления и са извършени след като осъденият е бил санкциониран за други престъпления от общ характер. Само пет месеца след изтърпяване на предходните наказания лишаване от свобода, осъденият е пристъпил към осъществяване на нови престъпни посегателства и то във един съвсем кратък период от време – 7 дни. Това сочи, че осъденият И. не се е отказал от престъпните си навици, въпреки приложената му наказателна репресия, което го характеризира като личност със завишена обществена опасност. При това, престъпната му дейност датира от 1994г. и обхваща различни по вид престъпления, като е започнала с осъществяване на престъпления против собствеността и е еволюирала в престъпления против реда на управлението и против реда и общественото спокойствие. Тъкмо многобройните и разнообразни престъпни прояви на И., предхождащи деянията, санкционирани с наказанията, обхванати от съвкупността демонстрират асоциалната му нагласа и обуславят нуждата от по – сериозна наказателна репресия чрез прибягване към нормата на чл. 24 от НК. Трудовата ангажираност на осъдения И., разгледана в светлината на продължителната му и разнообразна престъпна дейност не може да доведе до извода, че изтърпените

наказания са изиграли отредената им от чл. 36 от НК роля. Започването на работа по трудов договор е една положителна стъпка, но съвсем не означава, че са постигнати целите на наказателната репресия. Както беше споменато И. е осъждан с единадесет отделни съдебни акта и преди извършване на деянията, включени в съвкупността е изтърпявал три отделни наказания лишаване от свобода. Същото следва да се отчете и за заболяването на бащата на осъдения И. и произтичащата от него нужда от лечение и грижи. Подобни хуманитарни съображения не могат да бъдат поставени над необходимостта от налагане на такова по размер общо наказание, което да доведе до превъзпитанието на осъденото лице. А що се касае до възрастта на осъдения И., на която се позовава защитникът, тя не може да се характеризира като „млада“ от гледна точка на наказателното правораздаване. Смекчаването на наказателната репресия по наведения възрастов признак е мислимо спрямо лицата, които на възраст, близко до тази, на която настъпва пълнолетието. И това никак не е случайно. Известно е, че на 18 години и малко над тази възраст са възможни прояви на лекомислие и занижени социални задръжки, защото продължава формирането на отношение към установения правен порядък. С. И. е на 35 години и за него този психологичен процес отдавна е приключил. Напротив, хронологията на осъжданията на И. и обществената опасност на престъпленията, които е извършил, говорят красноречиво за трайно установени престъпни навици.

Предвид изложеното, съдът счита, че правилно контролираната инстанция е стигнала до извода, че за поправянето и превъзпитанието на осъдения И. е необходимо определеното общо, най – тежко наказание да бъде увеличено с шест месеца.

В заключение, правилно и законосъобразно, Специализирания наказателен съд е приложил нормата на чл. 24 от НК и е увеличил наказанието с шест месеца, който размер е съобразил с броя на групирания наказания и многобройните предходни осъждания на И..

Предвид изложеното, въззивната инстанция намира, че жалбата е неоснователна, а определението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 338 от НПК, вр. с чл. 334, т. 6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 27.08.2012г. по н.ч.д. №1213/2012г. по описа на СпНС, 2 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.